

Living the Lotus 6

Buddhism in Everyday Life

2025
VOL. 237

2025 Northern California Cherry Blossom Festival
Risho Kosei-kai Members in North America
Participate in the Grand Parade in San Francisco

Living the Lotus Vol. 237 (Јуни 2025)

Објавено од Ришо Косеи Каи
Фумон Медиа Центер, 2-7-1 Вада, Сугинами-Ку, Токио, 166-8537 Јапонија
Тел: +81-3-5341-1124
Факс: +81-3-5341-1124
Имејл: living.the.lotus.rk-international@rj-kosei-kai.or.jp
Сениор Едитор: Кеиичи Акагава
Едитор: Сачи Микава
Цолс Едитор: Александар Димовски
Уредувачкиот тим на Меѓународното Ришо Косеи Каи

Ришо Косеи Каи е световна Будистичка организација чија света списа е Тројната Лотос Сутра. Таа била создадена од Основачот Никјо Нивано и Ко-основачот Мјоко Наганума во 1938. Оваа организација е составена од обични луѓе и Жени кои имаат верба во Будата и стремат да ја збогатат нивната духовност преку примена на неговите учења во секојдневниот живот. И во локалните заедници и на меѓународно ниво, ние, под водството на Претседателот Ничико Нивано сме многу активни во промовирање на мир и благосостојба преку алтруистички активности и соработка со други организации.

Насловот на овој билтен, Живеејќи го Лотосот- Будизам во секојдневниот живот, ја пренесува нашата надеж за стремење кон практикување на учењата на Лотос Сутрата во секојдневниот живот во несовершен свет за да ги збогатиме и направиме нашите животи повредни за живеење, како што убавите лотосови цвеќиња цветаат во калливо езеро. Овој билтен има за цел да им помогне на луѓето насекаде во светот да го применат Будизмот полесно во нивните секојдневни животи.

Што е синова побожност?

Поч. Ничико Нивано
Претседател, Ришо Косеи-каи

Не мрзете или бидете во конфликт со други луѓе

Постои изрека која вели ‘Кога вие сакате да изведувате синова побожност за вашите родители, тие се отидени. Тоа е како завиткување на ќебе околу надгробен камен.’ Јас сум сигурен дека многу луѓе ќе климаат во согласност, додека тие силно чувствуваат каење на немање направено синова побожност за нивните родители додека тие биле сеуште живи и добри. Јас мислам, сепак, дека дури и кога синовата побожност е ‘како завиткување на ќебе околу надгробен камен,’ тоа не значи дека ништо неможе или не треба да се направи.

Како што јас спомнав во текстот од прошлиот месец, за тие од нас кои се живи сега, благодарение на релето на предавање на палката на живоотот во нескршен ланец на поврзаности кои формираат дел од историјата на еден голем живот кој се протега од раѓањето на универзумот, мислејќи за значењето на бивање побожен кон нашите родители исто значи гледање кон потеклото на нашите сопствени животи преку животите на нашите родители и претци и прашување што ние можеме да направиме сега додека гледаме кон иднината.

Навистина, карактерот за ‘синовски’ (孝) во зборот ‘синова побожност’ е комбинација на карактерите за ‘стар’ (老) и ‘дете’ (子), {то се чини дека сугерира унија на старите и младите генерации кои се поврзани заедно како едно преку беспрекорен процес на пренесување на важни нешта. Така нема сомнеж дека синовата побожност има подлабоко значење и субстанција отколку само да се биде побожен кон вашите родители.

Сепак, согласно на Аналектите, кога Конфучие бил прашан ‘Што значи да се биде синовски?’ тој дал одговор кој е лесен за разбирање: ‘Затоа што родителите секогаш се грижат за доброто на нивните деца, тоа значи грижење за себеси за да не направите вашите родители да се грижат за вас.’ Се разбира, ова исто така е важна точка. Но кога ние

гледаме во етимологијата на карактерот за ‘болест’ (疾) (на Јапански, схитсу), во прилог на ‘заболување,’ тоа има други значења какви што се ‘да мрзиш,’ ‘да љубомориш,’ ‘да не-годуваш,’ и ‘да мачиш.’ Согласно на истражувањето на Масахиро Јасуока, тоа исто изгледа дека ‘болест’ е истото како ‘конфликт.’

Синовата безбожност е како земање живот

Гјоки (668-749), кого луѓето го почитувале како бодисатва затоа што обезбедувал помош за сиромашните ии помагал да се контролираат поплавите, ја напишал оваа поема: ‘Кога јас ги слушам фазаните како повикуваат, / Јас мислам, / ‘може ли тоа да биде гласот / На мојот татко или на мојата мајка?’’ Поемата целосно го изразува чувството на копнеж по вашите починати родители, кога дури и извиците на фазаните звучат како вашите сакани родители кои ве повикуваат. Тоа чувство, изразено во оваа поема, е длабоко трогнувачки.

Додека ние можеме повремено да бидеме потопени во таква сентименталност, ние сме исто наклонети да заборавиме да бидеме благодарни кон нашите родители за тоа што ни дале живот, жалејќи се на нашата физичка појава или навредувајќи се што ние неможеме да ги живееме нашите животи како што сакаме. Тие се дела на синова безбожност – на неуспех да бидеме благодарни за животот кој ни е даден – и како што проповедникот на Сото сектата Суиган Јого (1912-96) рекол, тие се еднакви на прекршување на правилата на неземање на живот. Јого тврди дека ние живееме, баш вакви какви што сме, ‘живот кој целосно ги исполнува небесата и земјата. Со други зборови, нашите животи се ништо друго освен будина природа, и тие се сите подеднакво и недискриминирачки прекрасни; нема бесмислен живот или бесмислено постоење во овој свет. Тој вели дека ‘минливата проценка’ на себеси или вашиот сопствен живот е слично како земање живот без обзир за изворот и потеклото на животот – со други зборови, тоа е прекршување на правилата на неземање живот, еден од петте правила кои мораат да бидат почитувани од световните Будисти.

Во тој смисол, за нас, синова побожност значи избегнување на конфликт со другите и контролирање, колку е тоа можно, на умот на лутина или незадоволство кое го разголува егото и верување дека ние самите сме едно и исто како буда природата додека искрено прифаќајќи што и да се случи како делување на Будата (Вистината). Во прилог, затоа што делувањето на природата – на која човечките битија припаѓаат – се базирани на принципот на непрекинат напредок, развој, и креативност, ние исто имаме важна одговорност да се развиеме себеси и да ‘издигнеме човечки битија’ кои ќе ја носат следната генерација, за која јас мислам дека може да се смета како синова побожност кон нашите родители, како дел на нескршениот ланец на животот кој продолжува од минатото кон иднината.

(Од *Косеи*, Јуни 2025)

Вовед кон Ришо Косеи-каи преку стрипови

Објекти на Ришо Косеи-каи

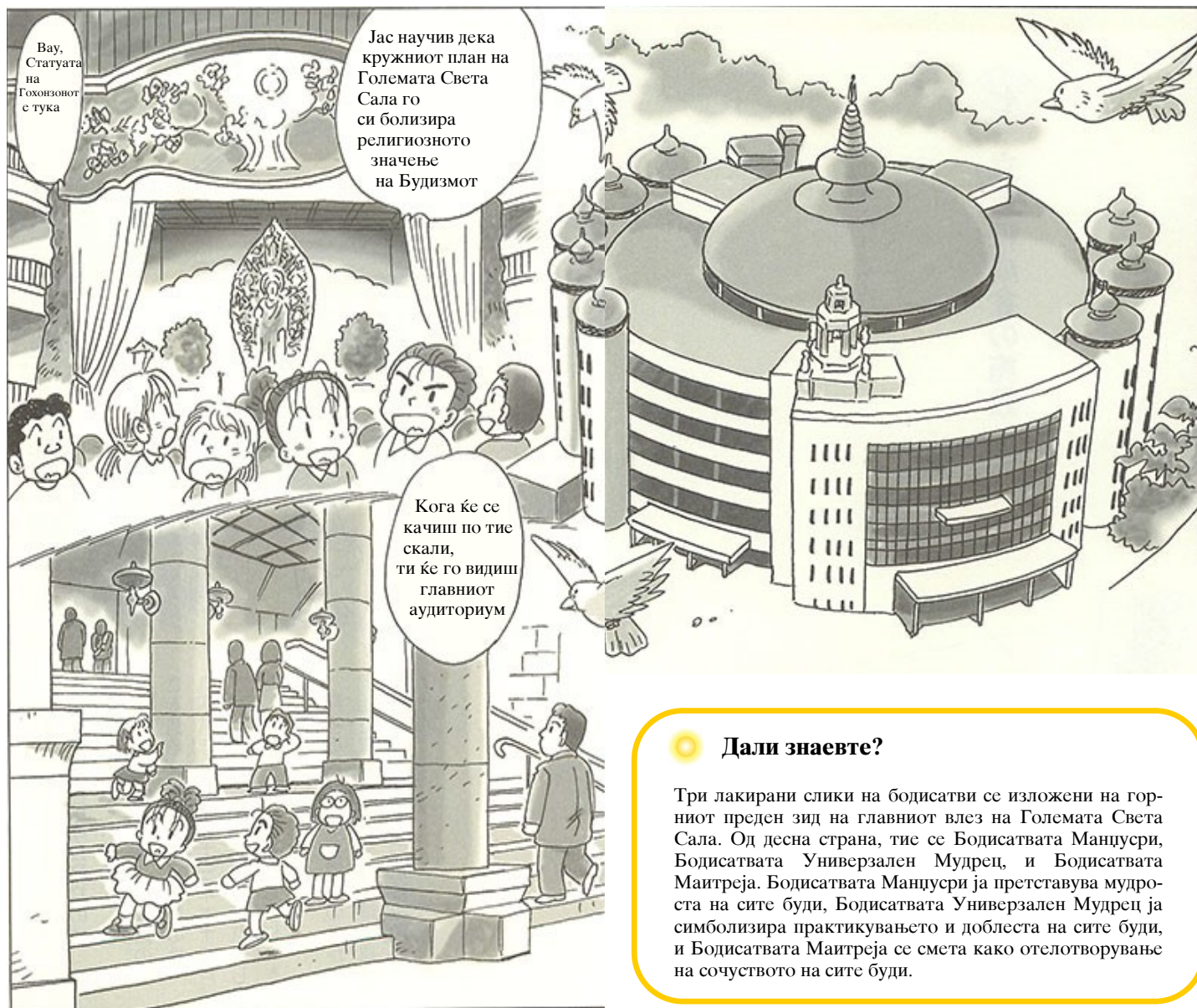
Големата Света Сала

Ришо Косеи-каи ја изгради Големата Света Сала во 1964 како сала за тренирање на неговите членови, каде Гохонзонот, сликата на Вечниот Буда Шакјамуни, Големиот Добронамерен Учител, Светски-почитуваниот, бил вграден како фокус на посветеност.

Лотос Сутрата често се смета како совршен круг, и затоа што нејзините учења се совршено комплетни како круг, салата беше дизајнирана во цилиндрична форма. Осумте кули споени со главната зграда ги претставуваат Будините учења на Осмострукиот Пат. (Ве молиме видете ги деталите за Осмострукиот Пат

во минатите издание на Живеејќи го Лотосот, од Јануари до Април 2023.) Во главниот аудиториум на четвртиот спрат, Гохонзонот, Вечниот Буда Шакјамуни, е инсталиран. Петтиот до седмиот кат се употребуваат за сесии на Дарма кругот. Има кафич на вториот спрат, и собата за медитација е на седмиот спрат.

Во 2006, бил извршен проект за реновирање на Големата Света Сала. Зградата била опремена со систем за сеизмичка изолација кој ја заштитува нејзината основа од големи земјотреси.

Местото на раѓање на Ришо Косеи-каи и претходната сала за главно обожавање

Местото каде беше претходното седиште на Ришо Косеи-каи лоцирано пред завршувањето на Големата Света Сала е наречено местото на раѓање на Ришо Косеи-каи и Претходната сала за главно обожавање.

Во Декември 1948, Претходната сала за главно обожавање, која може да се пофали со пространа соба со татами душеци и простор од 160 квадратни метри, била завршена на парцела земја од 562 квадратни метри. Членовите обезбедија целосна работа на конструкција преку нивната служба. Речено е дека Основачот исто така работел напорно, потејќи се додека носел земја.

Во еден кош на просторот, таму беа бронзани статуи на двата Основачот и Коосновачот, Мјоко Наганума. Овој простор исто вклучувал Мјокоден, меморијална кука на премината Мис Мјоко Наганума, која таа ја употребувала како нејзина резиденција.

Дали знаевте?

Бронзените статуи на Основачот и Коосновачот биле подигнати во 1987 како дел од проектот да се изгради споменик за комеморација на местото на раѓање на Ришо Косеи-каи. Кога ќе го посетите просторот, прошетајте преку него со мисла како било тоа кога Ришо Косеи-каи бил основан.

Научете да ги сакате луѓето кои не ви се допаѓаат

Воспитувајќи Дарма деца

Поч. Никјо Новано
Основачот, Ришо Косеи-каи

До сега, ние ги земавме во обзир нештата од перспектива на тоа како ние треба да ги земеме зборовите и делата на другите. Но со цел да се подобриме себеси, и за нашите работни места и општество да се подобрат и напредуваат без тешкотии, ние треба да го засилиме на шето размислување.

Тоа значи дека е важно да направиме свесен напор активно да покажеме љубезност кон луѓето, служејќи и помагајќи им на нив. Преку таквите дела, ние култивираме нешто помеѓу себеси и другите. Како што ние продолжуваме да бидеме љубезни еден кон друг, да служиме еден на друг, да помагаме еден на друг, и да негуваме еден со друг на ваков начин, тие дела се појачуваат самите, и нашите работни места и општество можат да станат посветли, потопли, и да продолжат да се подобруваат и напредуваат.

Причината дека Будизмот ја става великодушностa (донација) како првата од бодисатва практиките, и зошто Ришо Косеи-каи поставува ‘секоја личност води друг’ како негова цел, е

ништо друго отколку дека двете ја истакнуваат спремноста да се превземе иницијатива да се ангажираат другите.

‘Секоја личност води друг’ на крај значи негувајќи дете на Дармата. Кога детето е родено, родителите се посветуваат себеси да го воспитаат тоа дете. Тие читаат книги за родителство, бараат совет од искусни родители, и го прават најдоброто од себе да бидат сигурни дека детето расте здраво и јако. Негувајќи некого кој вие водите во Дармата е истото. Веројатно ќе има денови кога вие сте несигурни и времиња кога вашето Дарма дете се одвраќа од вас. Но тоа е прецизно преку тие видови на искуства и моменти на обид и грешка кога вие взаемно ќе растете, и таму е местото каде вистинската радост се наоѓа.

Да се негуваат другите е сигурно едно од најголемите радости на бивање човек. Кога вие ја препознавате вредноста на вашата врска во која двајца луѓе се предизвикуваат и инспирираат еден со друг да растат, другата личност е врзана да стане некој вистински незаменлив и личност која ќе почнете вистински да ја цените.

Дури и кога станува збор за проблем на учење да се сака некој кој не ви се допаѓа, јас верувам во прилог на трите пристапи за кои јас веќе зборував – размислувајќи и менувајќи се себеси, гледајќи ја реалноста на другата личност (буда природата), и култивирајќи нежно срце – тоа е спремност да се служи на другата личност на некој начин кој станува одлучувачки фактор.

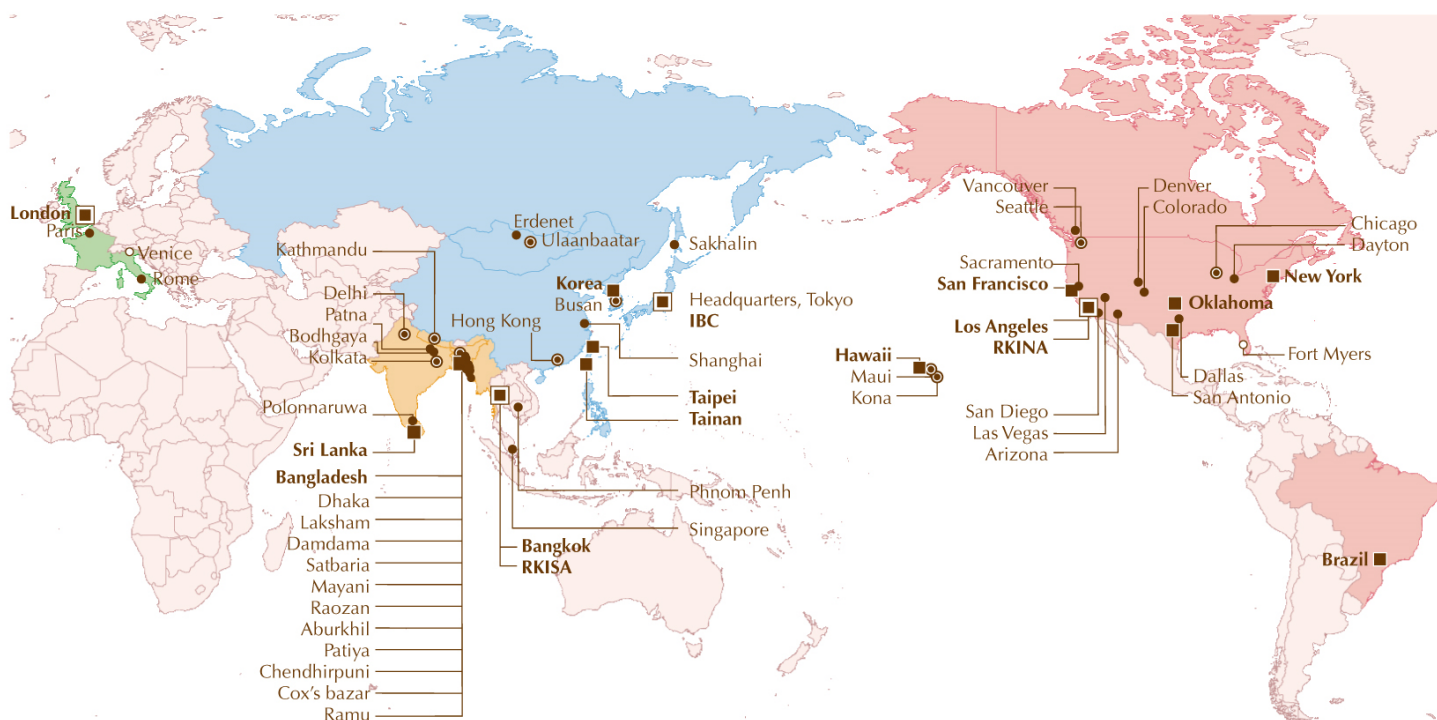

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about
local Dharma centers

facebook

X

Ние ги сметаме за добродојдени коментарите на нашиот билтен Живеејќи го Лотосот :
living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp